

aaret og 3 Uger om Efteraaret, foruden naturligvis deres sædvanlige Høstferie. Derved bliver Forsømmelserne i alt 30 Dage for disse Børns Vedkommende, eller med andre Ord, Børnene forsømme $\frac{1}{4}$ af Aarets Skoledage. Læreren beklager sig naturligvis over, at dette i og for sig hemmer Arbejdet i Skolen, men dertil føjer han, at det er ikke nok med, at de saaledes forsømme, men naar Børnene efter at have ligget i Roerne saa lang Tid komme ind i Skolen, ere de kun lidet oplagte til at deltage i Skolens Arbejde, og det kan enhver let forstaa. Jeg skal i samme Forbindelse tillade mig at henvise til et Skolemøde, som for nylig er blevet holdt i Sakskøbing. Det er et Møde, der har staaet refereret vistnok i alle Landets Blade, og ærede Medlemmer have sikkert læst, at paa dette Møde var der en Del Lærere, som udtalte, at saaledes som Sukkerroeindustrien nu havde udviklet sig nede paa Lolland, kunde det ikke gaa med den Skoleordning, der hidtil har været. Det blev foreslaaet at gaa over til at lukke Skolerne i 2 Maaneder om Aaret, Juli og Oktober Maaneder, foruden naturligvis den sædvanlige Tid i Høstferien. Det forekommer mig dog, at naar saadanne Forhold udvikle sig, er der al Grund til fra Lovgivningens Side at gribe ind og søge at værne disse Børn. Der er ingen Mening i, at vi her give en ny Skolelov — ja, det gøre vi ganske vist ikke, men vi forhandle om at give en ny Skolelov, og forhandle om at bringe betydelig større Ofre for Skolevæsenet, naar Forholdet er det, at Børnene for en stor Del slet ikke kunne komme i Skolerne eller forsømme dem i en saadan Grad, at de ikke kunne faa den Gavn af Skoleundervisningen, som de skulle have efter de Penge, der ofres paa den.

Jeg skal derefter vende mig til Jylland og se, hvor pårædisiske Forholdene ere derovre i Overensstemmelse med ærede Landborepræsentanters Udtalelser. Jeg har faaet Meddelelse fra en Skolelærer i en større Stationsby i Vendsyssel. Der er 350 Børn i Skolen, af disse er der 72, som gaa paa Arbejde, altsaa lidt over 20 pCt. Arbejdstiden er fra Kl. 5—7 om Morgenen til Kl. $7\frac{1}{2}$ —10 om Aftenen, altsaa en Arbejdstid, der naar op til 16 Timer om Dagen. Gennemsnitlig, meddeleler vedkommende Lærer mig, er Arbejdstiden $13\frac{1}{2}$ Time daglig. Den Fortjeneste, Børnene kunne have ud af denne Arbejdstid, er 18 Kr. aarlig, og af de 72 Børn have de 69 tillige faaet Kosten,

Naar vi saa se paa Arbejdets Art derovre, viser det sig, at 1 Barn er beskæftiget med Fabrikarbejde, 2 Børn med Bygang, 11 med Husgerning, 58 med Landbrugsarbejde, og af de 72 beskæftigede Børn havde de 67 Søndagsarbejde tillige. Der var i Skolen 105 Skoledage i Sommerhalvaaret, og af de 72 Børn havde de 69 forsømt alle disse Dage. Der var altsaa kun 3 af de arbejdende Børn, der ikke havde forsømt alle Dage, men disse have naturligvis ogsaa forsømt en Del, hvor mange Dage kan jeg ikke oplyse. Af disse 72 arbejdende Børn i denne Stationsby i Vendsyssel er efter den nuværende Lovgivning eet eneste Barn beskyttet af Lovens Beskyttelse. Jeg synes, der er al Grund for Lovgivningsmagten til at tage dette Forhold under nøje Overvejelse, og det forekommer mig, at naar man lægger et Lovforslag til Side, som sigter til at værne disse Børn, paatager man sig et meget stort Ansvar. Jeg skal saa meddele, hvorledes Forholdet stiller sig i en Købstad i Vestjylland. Der var i denne Købstad 263 skolepligtige Drengene. Deraf arbejdede 86 eller $32\frac{3}{4}$ pCt., Arbejdstiden er fra 2—7 Timer, den kan selvfølgelig ikke blive saa lang i en Købstad, fordi Børnene gaa i Skole hver Dag. Men naar disse Børn gaa i Skole 4—5 Timer og derpaa paa Arbejde indtil 7 Timer, vil man se, at den virkelige Arbejdstid for disse Børn kan naa op til 12 Timer, hvad der forekommer mig alt for meget. Den Fortjeneste, saadanne Børn kunne have, viser sig for enkelte af de ældste Drengene at være hele 4 Kr. om Ugen, men ellers varierer den fra 25 Øre til 75 Øre pr. Uge, og $\frac{1}{4}$ af Drengene fik tillige Kosten. Det viser sig, at der ogsaa her var mange Forsømmelser. Saaledes opgives det for en Klasse paa 32 Elever, at der tilsammen var forsømt 160 Skoledage i Aarets Løb, altsaa 5 Dage for hvert Barn. Arbejdets Art herovre var væsentlig Bygang eller Husgerning, dog var der 4 Børn beskæftiget paa Keglebaner, og 2 vare ansatte ved Theatre eller Variétéer. I denne Købstad med saa mange arbejdende Børn er der kun siger og skriver 4 Børn, som er under den nuværende Lovbeskyttelse, medens altsaa alle de andre staa uden noget som helst Værn og ere Ofre for en saa vilkaarlig Udbytning, som en Kapitalist kan finde paa at anvende over for dem. Jeg skal i samme Forbindelse gøre opmærksom paa, at der for nylig er blevet holdt et Skolemøde ovre i Esbjerg, hvor